How to study Chumash- One book at a time - Breishit class #4 From an "Oved Adama" to an "Eved Hashem" Between Adam & Adama in Sefer Breishit

Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

I. Review: Prophetic Purpose of Sefer Breishit Studying what is 'written' vs. studying what 'happened' What does Hashem expect from 'man' And/or what does He expect from Am Yisrael Is man part of the 'animal kingdom' or is he a 'partner' with his Creator **Review** also How perek bet & alpeh are aware of each other Also: concept of 'employee' vs. 'consumer' II. Intro to today's topic: Eretz -> Adama is primary in perek aleph 23 to 1 In perek bet - "adama" is primary Review - source of the power of growth / Day 3 The land 'appears' to have power of fertility

However, God is the source of that power

In perek bet, man helps facilitate that power

'man' – the Oved Adama & rain are needed for growth

II. The transition Breishit chapter 2

- ד אַלָּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמִים וְהַאָרֵץ, בְּהָבַּרָאָם: ַבִּיוֹם, <mark>עַשׂוֹת יִהוָה אֵלֹהִים--</mark>אֶרֶץ וְשְׁמָיִם.
- ה וְכֹל שִׁיחַ הַשַּׂדֵה, טֵרֵם יְהָיֵה בַאַרֵץ, וְכַל-עֲשֵׂב הַשַּׂדֵה,
 - up; for the LOKD God had not caused it to a שָׁרָם יִצְמָח: פִּי לֹא הַמְטִיר יָהוָה אֱלֹהִים, עַל-הָאָרֵץ, rain upon the earth, and there was not a man ואדם אין, לַעָבד את-האדמה.

ו **ואד, יַעַלָה מָן-הַאַרִץ,**וָהָשָׁקָה, <mark>אָת-כָּל-פָּגֵי הַאַדַמָה.</mark>

ָייִצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת**-הַאַדַם,**

ָ**הַאַדַמַה**, וַיִּפַּח בְּאַפְיו, נִשְׁמַת חַיִּים; וַיִהִי הָאָדַם, לְנֵפָשׁ חַיַה.

4 These are the generations of the heaven and of the earth when they were created, in the day that the LORD God made earth and heaven.

5 No shrub of the field was yet in the earth, and no herb of the field had yet sprung up; for the LORD God had not caused it to to till the ground;

6 but there went up a mist from the earth, and watered the whole face of the ground.

7 Then the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul.

ח <mark>ויִּשַּע יְהוָה אֱלֹהִים</mark>, גַּז-בְּעֵדֶז--מִקֶדֶם;

וַיָּשֶׂם שָׁם, אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יְצָר.

ָט <mark>ויַאַמַח יְהוָה אֶלֹהִים</mark>, <mark>מִן-הָאֲדָמָה</mark>, כָּל-עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה, וְטוֹב לְמַאֲכָל--וְעֵץ הַחַיִּים, בְּתוֹדְ הַגָּן, וְעֵץ, הַדַּעַת טוֹב וָרָע.

יט <mark>וַיּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים</mark> מִן-הָאֲדָמָה</mark>, כָּל-**חַיַּת הַשָּׁדֶה** וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם, לְרְאוֹת מַה-יִקְרָא-לוֹ; וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נָפֶשׁ חַיָּה, הוּא שָׁמוֹ.

ַכ <mark>וויִקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת</mark>, לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וּלְכֹל, חַיַּת הַשָּׂדָה; וּלְאָדָם, לֹא-מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. 8 And the LORD God planted a garden eastward, in Eden; and there He put the man whom He had formed.

9 And out of the ground made the LORD God to grow every tree that is pleasant to the sight, and good for food; the tree of life also in the midst of the garden, and the tree of the knowledge of good and evil.

19 And out of the ground the LORD God formed every beast of the field, and every fowl of the air; and brought them unto the man to see what he would call them; and whatsoever the man would call every living creature, that was to be the name thereof.

20 And the man gave names to all cattle, and to the fowl of the air, and to every beast of the field; but for Adam there was not found a help meet for him.

Discuss

The conclusions man might reach when working the land – Re: what is the source of the power of fertility And what does it depend upon! Relate to naming the different species of nature Relate to the need for 'companionship' /vs. relationship how that may relate to relationship between man & God

III. The theme of "oved adama" continues - Br. 3:17-19

יז וּלְאָדָם אָמַר, כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּדָּ, וַתּאֹכַל מִן-הָעֵץ, אֲשֶׁר צִוִּיתִידְ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֵנוּ-

-<mark>אֲרוּרָה הָאֲדָמָה, בַּעֲבוּרָד</mark>ּ, בְּעָצָבוֹן תּאֹכְלֶנָה, כֹּל יְמֵי חַיֶּידָ.

יח וְקוֹץ וְדַרְדֵּר, תַּצְמִיחַ לְדָ; וְאָכַלְתָּ, אֶת-עֵשֶׂב הַשְׂדֶה.

יט בְּזַעַת אַפִּידָ, תּאכַל לֶחֶם, <mark>עַד שׁוּבְדָ אָל-הָאַדָמָה</mark>, כִּי מִמֶנְה לֻקְחְתָּ: <mark>כִּי-עָפָר אַתָּה, וְאֶל-עָפְר תִשׁוּב.</mark>

כ וַיָּקָרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ, חַוְּה: כִּי הָוא הְיְתָה, אֵם כָּל-חִי.

כא וַיַּעַשׂ יְהוֶה אֶלֹהִים לְאָדֶם וּלְאִשְׁתּוֹ, כָּתְנוֹת עוֹר--וַיַלְבָּשֵׁם.

כב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים, הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנוּ, לְדַעַת, טוֹב וָרָע; וְעַתָּה בֶּן-יִשְׁלַח יְדוֹ, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וְאָכַל, וְחַי לְעֹלָם.

17 And unto Adam He said: 'Because thou hast hearkened unto the voice of thy wife, and hast eaten of the tree, of which I commanded thee, saying: Thou shalt not eat of it; cursed is the ground for thy sake; in toil shalt thou eat of it all the days of thy life.

18 Thorns also and thistles shall it bring forth to thee; and thou shalt eat the herb of the field.

19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken; for dust thou art, and unto dust shalt thou return.'

20 And the man called his wife's name Eve; because she was the mother of all living.

21 And the LORD God made for Adam and for his wife garments of skins, and clothed them. $\{P\}$

22 And the LORD God said: 'Behold, the man is become as one of us, to know good and evil; and now, lest he put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat, and live for ever.'

וִישַׁלְּחֵהוּ יִהוָה אֱלֹהִים, מִגַּן-עֵדֵן-

בֹד אֵת-הַאַדַמַה, אֵשֵׁר לְקַח, מִשְׁם.

כד וַיָּגֶרָשׁ, אֶת-הַאָדָם; וַיַּשִׁכָּן מִקָּדָם לְגַן-עָדָן אֶת-הַכָּרָבִים, וָאֶת

להט החרב המתהפכת, לשמר, את-דרד עץ החיים. {ס}

Kayin vs Hevel - note Kayin's profession! Br. 4:1-3 IV. א וְהָאָדָם, יָדַע אֶת-חַוָּה אִשִׁתוֹ; וַתַּהַר, וַתֵּלֵד אָת-קַיָן, וַתּאמֶר, קַנִיתִי אִישׁ אָת-יָהוָה.

ב וַתֹּסָף לַלֶדָת, אֶת-אַחִיו אֶת-הַבָל; וַיָהִי-הֵבֵל, רֹעֵה צֹאו, <mark>וְקַיָּוָ, הַיַה עָׂבֵד אָדַמַה</mark>.

ג וַיָהִי, מִקֵּץ יָמִים; ַוּיָּבָא קַיָן <mark>מִפּּרִי הַאַדַמָה</mark>, מִנְחָה--לַיהוָה.

1 And the man knew Eve his wife; and she conceived and bore Cain, and said: 'I have gotten a man

with the help of the LORD.'

2 And again she bore his brother Abel. And Abel was a keeper of sheep, but Cain was a tiller of the ground.

3 And in process of time it came to pass, that Cain brought of the fruit of the ground an offering unto the LORD.

The punishment – 4:10–14 / from "oved adama" to murder

י וַיֹּאמֵר, מֵה עַשִׂיתַ; קוֹל דָמֵי אַחִידָ, צ<u>עקים אַלַי מָן-הַאָדַמַה.</u>

יא וְעַתָּה, <mark>אַרוּר אָתָה, מִן-הַאַדַמַה</mark> אַשֵׁר פַּצְתַה אָת-בּיה, לַקַחַת אָת-דָמֵי אַחִידָ מִיָדָדָ.

י<mark>ב כִּי תַעֵבֹד אֵת-הָאֲדָמָה</mark>,

לא-תֹסַף תֵּת-כֹּחַה לַדָּ; נַע וַנַד, תָּהָיָה בַאָרָץ.

יג ויאמר קין, אל-יהוה: גדול עוני, מנשא.

יד הֵן גַּרַשִּׁתַ אֹתִי הַיּוֹם, <mark>הֵעַל פִּגֵי הָאַדַמָה,</mark> וּמִפָּגִידָ, אָפַתֶר; וְהַיִיתִי נַע וַנַד, בַּאַרֵץ, וְהַיָה כַל-מֹצָאָי, יַהַרְגֵנִי.

See Devarim 21:1 - "egla arufa"

יָמַאָא חַלָל, באָדַמָה אַשר יהוה אַלהֵיף נתן לך לרשתה, נפל, בשֹׁדָה: לא נודע, מי הכָהו

11 And now cursed art thou from the ground, which hath opened her mouth to receive thy brother's

blood from thy hand.

10 And He said: 'What hast thou done? the voice of

thy brother's blood crieth unto Me from the ground.

12 When thou tillest the ground, it shall not henceforth yield unto thee her strength; a fugitive and a wanderer shalt thou be in the earth.'

13 And Cain said unto the LORD: 'My punishment is greater than I can bear.

14 Behold, Thou hast driven me out this day from the face of the land; and from Thy face shall I be hid; and I shall be a fugitive and a wanderer in the earth; and it will come to pass, that whosoever findeth me will slay me.'

24 So He drove out the man; and He placed at the east of the garden of Eden the cherubim, and the flaming sword which turned every way, to keep the way to the tree of life.

23 Therefore the LORD God sent him forth from

he was taken.

the garden of Eden, to till the ground from whence

V. Noach & "adama" / note first child born after death of Adam ha'rishon The reason for his name 5:29 [before the flood]

כט וַיָּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ נֹחַ, לֵאמֹר: זֶה יְ**נַחְמֵנוּ** מִמַּעֲשֵׂנוּ, וּמֵעִצְּבוֹן יָדֵינוּ, מ**ן-הָאַדָמָה, אַשָׁער אַרְרָה יְהוָה**. 29 And he called his name Noah, saying: 'This same shall comfort us in our work and in the toil of our hands, which cometh from the ground which the LORD

hath cursed.'

Note in chapter 6, parallel REASONS for the flood / "adama" & shem Hashem Then after the flood in 9:20

וּיָּשָּׁע פָּרָם <mark>אַישׁ הָאַדָמָה</mark> ווּשַּע פָּרָם

Discuss: How working the land affects man's relationship with God & how it may relate to the purpose of Hashem choosing a nation & the correlation between the land & moral behaviour See second parshia of the daily shema / Devarim 11:13-21 /also 28:1-10

VI. Making a name for God - in light of conclusion of Breishit chapter 4 [Setting the stage for the connection between purpose of man / Am Yisrael] Suggesting a connection between 'Names' & "adama" theme Breishit chapter 4 – note its envelope format

בראשית פרק ד

א אָהָאָדָם, יַדַע אָת-חַוָּה אָשְׁתּוֹ; וַתַּהַר, וַתָּלָד אָת-קַיָן, וַתּאמֶר, קַנִיתִי אִישׁ אֶת-יִהוָה. ב והֹסף לַלְדֵת, אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֵל; וַיָּ**הִי-הָבֵל, רֹעֵה צֹאן, וְקֵיוָ, הַיָה עֹבֵד אֵדַמָּה**. ג וַיָהִי, מִקֵּץ יָמִים; וַיָּבֵא קַיָן מִפּּרִי הָאָדַמָה, מִנְחָה--לִיהוָה. ד וְהֶכָל הַבִיא גִם-הוּא מִבְּלרוֹת צאנוֹ, וּמֶחֶלְבָהֶו, וַיִּשׁע יְהוָה, אֶל-הָבֶל וְאָל-מְנָחָתוֹ . ה וְאָל-קיו וְאָל-מְנָחָתוֹ, לָא שְׁעָה, וַיִּסָרוֹ מָשָלד, וַיִּפְלוּ פְּנָיו .ו ויָאמָר יְהוָה, אַל-קַין: לַמָה חָרָה לָהָ ולָמָה נָפָלוּ פָנִידָ .ז הָלוֹא אָם-תַּיטִיב, שָׁאָת, ואָם לא תַיטִיב, לָפָתח חַטָּאת רֹבָץ; ואַליָה, תָּשׁוּקָתוֹ, ואַתָּה, תִמשׁל-בּוֹ .ח וויאמר קַין, אַל-הָבָל אַחיו; נוהי בְּהִיוֹתָם בַּשְׁדָה, נוּקָם קַין אָל-הָכָל אָחיו ניַהַרְגהּוּ .ט ניאֹמֶר וְהוָה אָל-קָיָן, אַי הָכָל אָחידָ; ניאמֶר לא נִדַעָּתי, הָשׁמר אָחי אָבֹכי .י ניאמֶר, מָה עֲשׁיתָ; קול דַמי אָחיד, צעקים אלי מן-הָאָדָמָה. יא ועתָה, אָרוּר אָתָה, מן-הָאָדָמָה אַשֶׁר פָּצָתָה אָת-פָיָה, לְקָחַת אָת-דָמי אָחיד מיָדָד - יב כי תעבד אָת-הָאָדָמָה, לא-תסף תַת-כֿחָד לך: נע ננד, תהיה בארץ .יג ויאמר קון, אל-יהוה: גדול עוני, מגשא .יד הן גרשת אתי היום, מעל פני האדמה, ומפניה, אסתר; והייתי נע ננד, פארץ, והיה כל-מצאי, יברגני . טו ניאמר לו יהנה, לכן כּל-הרג קיו, שׁבְעַמים, יַקָם: נִישָׁם יְהנָה לְקיוָ אוֹת, לְבַלְתִּי הָכּוֹת-אֹתוֹ כָּל-מצָאוֹ . טו נִיצא קיו, מלפְנִי יְהנָה; נִישֶׁם בְּאָרִץ-נוֹד, קדמת-עדו . יו ניגדע קין אָת-אשׁמוֹ, נפהר נפּלד אֶת-חַנוֹף; ניְהִי, בֹּנָה עִיר, ויָקָרָא שׁם הָעִיר, כְּשׁם בְּנוֹ חַנוֹף. יו ניִנָּלָד לחַנוֹף, אֶת-עירָד, וְעִירָד, יָלָד אָת-מָחוּיָאל; וּמְחִיָּיאֵל, יָלַד אֶת-מְתוּשָׁאַל, וּמְתוּשָׁאַל, יָלָד אֶת-לָמֶך. יט וַיִּקֶח-לוֹ לֶמֶך, שְׁמֵי נָשִׁים: שֵׁם הָאַחַת עָדָה, וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה .כ **וַהֵּלֶד עַדַה, אֵת-יַבַל**י . הוא הַיַה--אָבִי, יֹשֶׁב אֹהֶל וּמִקְנֵה .כא וִשֶׁם אַחִיו, <mark>יוּבַל:</mark> הוּא הַיַה--אָבִי, כַּל-תֹּפֵשׂ כָּנוֹר וְעוּגַב כב וְצִלֵּה גַם-הָוא, יַלְדֵה אֶת-<mark>תּוּבַל קַיָן</mark>--לטֵשׁ, כַּל-חֹרָשׁ נָחֹשֵׁת וּבַרְזֵל; וַאָחוֹת תּוּבַל-קַיָן, <mark>נַעֵמָה</mark> כג וַיֹּאמֵר לֵמֵך לְנַשִׁיו, עַדָה וִצְלֵה שִׁמַעַן קוֹלִי--נְשֵׁי לֵמֵך, הַאָזֵנַּה אָמְרַתִי: ַכּי אִישׁ הָרַגְתִּי לְפָצְעִי, וְיֶלֶד לְחַבֵּרָתִי .כד כִּי שָׁבְעַתַיִם, יִקַם-קֵין; וְלֶמֶך, שָׁבְעִים וְשִׁבְעָה. כה וידע אדם עוד, את-אשתו, ותלד בן, ותקרא את-שמו שת:

כִּי שַׁת-לִי אֱלֹהִים, זֵרַע אַחֶר--תַּחַת הֶבֶל, כִּי הָרֵגוֹ קַיָן.

כו וּלְשֵׁת גַּם-הוּא יִלַד-בֵּן, וַיִּקָרָא אֵת-שִׁמוֹ אֵנוֹשׁ; אָז הוּחַל, לְקָרא בִּשֵׁם יִהוָה.

בראשית פרק ה

ָא זֶה סֵפֶּר, תּוֹלְדֹת אָדָם: בְּיוֹם, <mark>בְּרֹא אֱלֹהִים</mark> אָדָם, בִּדְמוּת <mark>אֱלֹהִים,</mark> עָשָׂה אֹתוֹ . ב זַכַר וּנְקֵבָה, בְּרַאֵם; וַיִבַרֶדְ אֹתֵם, <mark>וַיִּקְרַא אֶת-שְׁמַם אָדַם, בִּיוֹם, הָבָּרָאָם</mark> .

ג וַיְחִי אָדָם, שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה, וַיּוֹלֶד בּדְמוּתוֹ, בְּצַלְמוֹ; וַיִּקָרָא אָת-שָׁמו<mark>, שֶׁת</mark>. ד וַיִּהְיוּ יְמֵי-אָדָם, אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת, שְׁמֹנֶה מֵאֹת, שָׁנָה; וַיּוֹלֶד בָּנִים, וּכָנוֹת ה וַיִּהְיוּ כָּל-יְמֵי אָדָם, אֲשֶׁר-חֵי, תְּשֵׁע מֵאוֹת שָׁנָה, וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה; וַיָּמֹת. {ס} וַ וַרִ**הְיִר-שָׁת, תַמֵשׁ שֵׁנִים וּמְאַת שֵׁנַה; וַיּוֹלֶד, אֵת-אֵנוֹשׁ.**

Follow of the theme of giving names
Days 1->3 Hashem names what He creates
Chapter 2 - God challenges man to assign names to the animals
Chava is named by Adam
Chapters 4 contrasting reason for name of Kayin vs. Shet
End of chapter 4 – strange verse of 'calling in the Name of Hashem'
Chaper 5 – God named 'man' ending with Lemech named Noach
Flood story – why does Noach name his son SHEM
Note blessing of Shem by Noach after the wine incident
Chapter 11 - Migdal Bavel – man makes a name for himself !